

Kunskapen om Livsanden

Tolerans

Tolerans – Kunskapen om Livsanden ©
Rikare Liv – Civilisation, 2008
Paul Lindberg

www.rikareliv.info

Tolerans

Kunskapen om Livsanden

Text Paul Lindberg

Lycka åt de som är medvetna om sina andliga kunskapsbehov, genom att söka kunskapen kan de också finna den. Ingen kunskap är fördold för någon, alla kan finna den, om bara den goda viljan finns. Ögat är kroppens lampa, om ögat är ogrumlat kommer hela kroppen att vara upplyst. Men om ögat däremot är ont, kommer hela kroppen att vara i mörker. Om det ljus som finns i själva verket är mörker, hur stort är då inte det mörkret! Fortsätt därför att söka kunskapen, fortsätt att bulta på, så kommer dörren att öppnas.

Upplysthet är det eftersträvansvärda för var och en inom alla religioner, och profeterna uppmanar till ett mödosamt sökande efter kunskap. Här menas sökandet efter både andlig kunskap, men all annan och sann kunskap är naturligtvis också eftersträvansvärt.

Utgångspunkten är uthållighet i kärlek, tolerans och aktiv solidaritet till medmänniskorna. Allt vad man vill att människorna skall göra mot en själv, skall man också göra mot dem. Detta är Livsandens lag, enligt Jesus, och blir därför det absolut viktigaste och mest eftersträvansvärda i våra liv, vilket också är kärleksbudskapets kärna för alla religioner, men som fördunklats, splittrats och vantolkats i och med människornas ofullkomlighet. Därför gäller det att inte döma andra för att man inte själv skall bli dömd.

DEN MEDVETNA TOLERANSEN är alltid svag hos totalitära åsiktsriktningar eller auktoritära rörelser, där odlas istället glädjemyten och självsäkerheten i linje med den egna förträffligheten. Det gäller politiska likaväl som religiösa organisationer.

Religiösa rörelser som är intoleranta mot andra åsiktsriktningar, har dessutom totalitära organisationsegoistiska strukturer som förebilder. Medlemmarna är fostrade i ett okritiskt bifall, mot toppen, och ofta med en ideologisk respektlöshet mot andra åsiktsriktningar. Detta kan vara av religiös övertygelse, men även av indoktrinerande skäl, för att effektivare kunna formera den egna organisationens sammanhållande utvaldhet och legitimitet. De har själva den rätta kunskapen. Sådana organisationer hittar gärna ofördelaktigheter om andra troendeformer eller religioner. De har heller inte en tanke på att samarbeta med andra – troligtvis för att undvika riskerna med att tappa kontrollen över medlemmarna.

De typiskt maktkontrollerande organisationerna har ett speciellt negativt förhållande till just tolerans. De är sig själva nog, och vet allting bäst. De beskyller ofta toleransen som ett viktigt utövande inslag från skeptikernas argumentering mot just deras religionsutövning. Som om deras egna värderingar beskylldes av andra för att sakna sanningsvärde, och så vidare.

Fundamentalistiskt sinnade organisationer försöker därför definiera bort toleransen. Men "intolerans" är syskon med "själviskhet", "otålighet", "misstänksamhet", "omogenhet" och brist på kärlek. De har inte så sällan närt intoleransen, och även gett uttryck för reaktionär hatfullhet och fördömanden, med utgångspunkt från Bibeln. Bibeln har på så sätt utnyttjats och blivit ett tillhygge, inte ett ordets

vapen, och därför skadat andra människor. Men de självkorade och dömande kan själva komma på fall och bli utkastade i mörkret, där det skall vara gråt och tandagnisslan.

Det måste istället ses som en värdefullare egenskap att kunna vara tolerant än att vara snar i fördömanden. Visheten blir i alla fall befunnen rättfärdig genom sina gärningar.

JESUS PREDIKADE BARMHÄRTIGHET utan slaktoffer. Vad menas med det? Ja, exempelvis var det ensidiga tolkandet av skrifterna, och tolkandet av Lagen ett beteende som för dem gick före exempelvis kärlek och tolerans. De ville alltid hitta andras fel, och själva få avgöra vad som var rätt och fel. Genom anklagelser och ett jagande efter slaktoffer, kunde de visa på sina egna förträffligheter, på bekostnad av andra som ansågs bära synd – syndabockarna.

Men Jesus kärleksbudskap upphäver istället människornas mått och bedömningsrätt över andra människor, han ersatte det ensidiga tolkandet av Lagen. Människorna befrias från ansvaret att behöva döma sina medmänniskor. Jesus tog istället på sig detta ansvar, enligt evangelisterna.

Fundamentalisternas anklagelser mot homosexuellas självklara rättigheter är ett jagande efter slaktoffer. Hur kan en sådan kärlekslös intolerans finnas bland människor som säger sig bekänna sig till Jesus? Ja, det kan bero på människors ofullkomlighet och oförmåga att intuitivt och naturligt kunna använda kärleksbudskapet, innan man förhastar sig och använder skrifterna. Kärleksbudskapet blir därför för somliga en stötesten, eller en alltför kravfull "börda", då man kanske hellre ville ge spontant utlopp för sin intolerans och känslor mot sådant man tycker illa om. Om de kan hitta argument ur Bibeln mot hatobjektet tar de hellre till detta än att följa vägen som Jesus stakade ut. Det blir ju enklare med den breda vägen, men som inte leder till Livsandens.

Just denna prövning är viktig: att först inom sig själv, intuitivt och medvetet, känna efter, och sedan i skrifterna studera, för att i ljuset av den exakta kunskapen om Livsandens intentioner, uthålligt låta sig födas i tolerans och kärlek i riktning mot det nya livet. Det var så Jesus förkunnade bland människorna. Det är ju Jesus vi skall efterlikna – den fullkomliga människan. Inte är det väl det hatfulla i världen som vi skall ta till oss? Alltså, vi skall inte ta efter det i skrifterna som Jesus upplöste.

Ät mitt kött och drick mitt blod, säger Jesus, både ironiskt men också symboliskt, syftande på de hundratals lamm som ritualslaktades dagen före hans egen korsfästelse. Ät slaktoffrets andliga mat och dryck, det vill säga läraren Jesus budskap om människokärleken. Människorna är utsatta som lamm utan mänskliga beskyddare.

Men, det står ju faktiskt klart och tydligt, på flera ställen i Bibeln, att män som ligger med män skall förgöras. Och det står även klart att kvinnorna skall tiga i församlingen! Ja, och just därför är det viktigt att se Bibelns författare i ljuset av

sin tid, samtidigt som vi ser den heliga skriften som också inspirerad av Livsanden. Men poängen med det Jesu säger oss är att vi människor, inklusive Bibelns författare, inte är fullkomliga, vi räcker helt enkelt inte till. Inte ens Jesus egna lärjungar förstod honom rätt alla gånger. Jesus klandrade dem ibland och menade att de var tröga som inte förstod det som var så självklart, något som de borde kunna förstå. Men vi människor är splittrade i tanke och i omdöme, vi förhastar oss, blir sårade och vill hämnas, om och om igen sker detta i det historiska skvallet. Vi har svårt för att lära oss det som Livsanden anser vara det värdefullaste – kärleken till varandra. Det var ju därför Jesus introducerade det nya förbundet. Det anses av många att han till och med dog för våra hämndbegärs och alla våra synders skull, för att botgöra vår oförmåga att träffa Livsandens mål. Han betalade med sitt liv på grund av just den intolerans som här har beskrivits. Även om detta inte var en lösen för vår skuld naturligtvis. Vi får själva bära vårt ansvar, eller skuld, och Jesus är domaren över var och ens handlande.

I BIBELN KAN VI ÄVEN LÄSA om lokala händelser, exempelvis Paulus brev till församlingen i Korint. Splittring råder i församlingen och ett baktaleri förpestar stämningen, det tycks vara vissa kvinnor som är orsaken till detta baktaleri. Paulus anser därför att dessa kvinnor skall tiga i Korints församling. Och så enkelt kunde det ha varit. Det gällde bara dessa kvinnor i Korints församling, men som fick så ödesdiga konsekvenser för världens kvinnor. Denna försonande förklaring av Paulus brev har gjorts av välmenande människor med en vilja att tillrättalägga. Men beskrivningen är en efterkonstruktion, och finns inte alls med i Bibeln.

Sanningens Paulus ansåg i själva verket att kvinnor i princip skulle tiga till förmån för mannens exklusiva suveränitet att inneha ledningen. Och det var så som Paulus verkligen menade. Vissa kristna, så som Paulus skriver, menar på fullt allvar att detta blev kvinnans straff för Evas falskhet mot Adam i paradiset, när hon bjöd honom att äta av den förbjudna frukten. Denna uppfattning är helt och hållet Paulus egen, tagen ur de fariseiska värderingarna, men som inte är evangelietexternas budskap. Här har man inte förstått Gamla Testamentets gestaltsymbolik. Med sådana fördomsfulla värderingar, var det nödvändigt för Jesus att ingripa i världen. Och med dessa hemska åsikter faller ju både kärleksbudskapet och Jesus kritik mot fariséerna, och i så fall har vi att ta ställning mellan Jesus och Paulus?

Under Paulus samtid var den patriarkaliska ordningen ett faktum. Det är endast på detta sätt vi i så fall skall förstå hans ord. Inte en så liten del av kristenheten har emellertid hierarkiska och odemokratiska värderingar även i dag, något som de själva får stå ansvariga för. Det har nämligen inplanterats en moralisk och etisk förmåga hos alla människor, en gnista, för vilket vi själva med vår fria vilja skall kunna avgöra vad som är rätt och fel. Det är med denna fria vilja prövningen består, beträffande uthålligheten, om man verkligen vill vandra i Jesu fotspår.

Paulus var en skolad farisé, men han var också mycket intensiv, och i modern

mening en högenergisk fighting man. Han blev också kritiserad av Jesus bror Jakob, och av Simon Petrus för vissa av hans åsikter. Apostlarna höll sig inte själva på något sätt som fullkomliga. Men ändå, Paulus fick sin uppenbarelse på vägen till Damaskus, då han i hemligt uppdrag, helt ondskefullt förföljde Jesus-anhängarna. Han ändrar sinnelag och blir senare självutnämnd apostel för den nya religionen i ljuset av Jesu titel Kristus. Med sig i sitt tankebagage hade Paulus kvar de traditionella fariseiska värderingarna, som sedan vävdes samman med det nya evangeliet.

När Paulus reste och predikade det nya budskapet, kom han att få se vidriga sociala orättvisor och omoraliskt leverne. I flera städer förekom grov prostitution med inslag av sexuellt perverterat utnyttjande av slavar och barn. På denna promiskuitet reagerade Paulus, på samma sätt som Simon Petrus och Jesus bror Jakob gjorde.

SYND – ATT MISSA LIVSANDENS MÅL, bör ses i perspektivet av en allmän moralisk fördärlighet, med ett omoraliskt leverne oavsett sexuell läggning, eller utnyttjande av medmänniskor av alla slag, och så vidare. Det gäller särskilt den egoistiska, hänsynslösa och intoleranta hårdheten – kärlekslösheten. Synden är inte enbart förknippat med sexuella överdrifter utan gäller i människans alla förhållanden i livet.

Här är det ändå viktigt att de som kräver att de homosexuella skall ändra sig, bör istället själva ändra sinnelag. Det är helt nödvändigt! Grunden till deras fördömanden, det vill säga snarheten att utnyttja skrifterna innan de rannsakat sitt eget hjärta, är det som vi kallar fördomar – att döma före – att lägga snaran om halsen på någon annan. Om de verkligen rannsakat sina hjärtan men ändå kommit till samma slutsats: att homosexuella måste ändra sig eller avskäras, ja då får detta stå för deras räkning.

Jesus anklagar otuktsmän, men han utpekar inte speciellt de homosexuella. Ingenstans i evangelierna finns detta med. Men det finns med framförallt hos Paulus och andra bibelskribenter. Kommer Livsanden att förgöra de homosexuella? Kan Livsanden ha någonting emot de homosexuella? Nej, med absolut visshet, det står ingenting om att Livsanden direkt säger till någon av bibelförfattarna att homosexuella utgör någon stötesten. Det som står i Bibeln är författarnas personliga erfarenheter, inspirationer eller personliga uppfattningar. De andliga inspirationerna som bibelförfattarna fick var säkert korrekta, men efterbearbetningen räckte däremot inte till för dessa ofullkomliga människor.

VISSA BIBELTOLKARE MENAR, att Livsandens avsikter med skapelsen är att på den yttersta dagen rena jorden från all synd, därför medräknas de homosexuella. Och Livsandens plan är enligt deras uppfattning oåterkalleligt och kan därför inte ändras. Men om vi då ber till Livsanden om att förlåta de homosexuella och acceptera dem som de är? Nej, säger de som anklagar, Livsanden ändrar sig

aldrig, säger de. Men även på den punkten dömer de utan att låta kärleken få ha företräde, och de dömer i Livsandens namn, vilket visar att de egentligen bara ger uttryck för illvilja och ondskefullt hat. För dem tycks inte Jesus levande ord existera.

Dessa rovdjur vill helt enkelt ta livet av de homosexuella, det råder ingen tvekan om den saken! Vilken passande prövning!

Men nu finns det exempel på att Livsanden kan ändra sig och i så fall verkligen har ändrat sig – i alla fall enligt Bibeln. När Livsanden hade bestämt sig för att straffa och till och med utrota hebréerna för deras olydnad övertalade Mose Livsanden att inte straffa dem: ”Och då ångrade Herren det onda som han hotat att göra mot sitt folk.” *2 Mos 32:14* Ja, det finns åtskilliga exempel i Bibeln där vi kan läsa att Livsanden ångrat sig och därför ändrat sina avsikter.

Däremot, i de fem evangelietexterna finns det ingenting som Livsanden behöver ångra. Men det finns en hel del oklarheter i hela den övriga Bibeln, vilket också Jesus gjorde helt klart – i och med det nya kärleksförbundet, som han introducerade. Livsanden känner människan och vet när hon är ondskefull. Homosexuella är däremot inga ondskefulla människor, helt klart. Alla som retar sig på homosexuella människor bör komma till insikt och därefter försöka ändra sinnelaget. De bör helt enkelt, och kärleksfullt, acceptera de homosexuella medmänniskorna och se deras läggning som en naturlig variation i skapelsen. De bör till och med glädja sig åt de homosexuella, och kyssa dem, vilket också en stor del av världens andliga och demokratiska människor gör.

En rekommendation blir därför till alla som i dag har svårt att tolerera homosexuella att ni ändrar sinnelag. Att ni även kontaktar en homosexuell organisation och ber att få komma till dem för att få kyssa dem i Jesus försoningstecken. Lös knutarna nu, sedan är det försent!

Jesus säger: ”Om er rättfärdighet inte överflödar mer än de skriftlärdas och fariséernas, skall ni alls inte komma in i himlarnas Ljusrike.” ”Sluta upp med att döma för att ni inte skall bli dömda; med den dom som ni dömer med skall ni nämligen bli dömda; och med det mått som ni mäter med skall det mätas åt er.” *Matteus 5:20, 7:1-2*

MÄNNISKORNAS PRÖVNINGAR är att uthålligt klara av att följa kärleksbudskapet. Livsanden är även opartisk i sina relationer med människorna. Livsanden behandlar oss medlidsamt och vet att vi endast är gjorda av materiestoft och att vi åter blir stoft vid döden.

Skapelsen är art- och variationsrik och det är verkligen meningen att vi skall glädja oss av dessa olikheter. Alla djur, alla kulturer, religioner och alla människor av alla olika slag, denna rika variation skall vi glädja oss av – helt enkelt för att livet skall bli meningsfullt och inte behöva bli långtråkigt. Skapelsens olikheter skall inte kunna ge upphov till hat och osämja.

Människornas egensinniga och skapade synpunkter och illvilja angående olik-

heterna kan däremot leda till osämja och splittring, detta är alldeles uppenbart. Och detta är den verkligen synden. Det är inte Livsandens avsikter.

Nu är det ändå inte Livsanden som behöver ändra sig, absolut inte, det är de som läser skrifterna så som vissa fariséer, eller som Paulus gjorde, som måste ändra sinnelag. Livsanden har emellertid vid flera tillfällen visat sig vara den som är både tålmodig, sen till vrede och överflödande i kärleksfull omtanke och sanning.

Allmän morallöshet är heller inte förknippad enbart till sexualiteten. Istället ser vi en allmän splittrande och kärlekslös *sexualism*, syskonet med egoism, som gäller oavsett sexuell läggning. Överdrifterna att till varje pris leva upp till begären, promiskuiteten och böjelserna, helt utan moraliska spärrar och betänkligheter (hedonism).

TIDIGT INSÅG MAN BETYDELSEN och effekterna av sexualism och tygellösheten, redan på 200-talet. Den tidiga kristenheten såg det ondskefulla sambandet mellan oansvariga människors sexuella begär och de katastrofala följderna för människorna. Omoraliska män våldförde sig mot kvinnor, slavar eller barn.

Lössläpptheten medförde ofta att nyfödda barn dödades om inga människor ville eller kunde ta ansvar för dessa. Våldtäkter har alltid varit vanliga i samband med våldsamma krig eller laglösa samhällen i upplösning.

Reaktionen mot laglöshet ledde till uppfordrande krav om att följa religionernas moraluppfattningar, dessa skulle följas helt, men utan fördomar.

Många av den urkristna kyrkan blev själva goda föredömen och bildade mönster för hur människor kunde leva och förhålla sig till livet i denna världens ordning. De levde återhållsamt och anspråkslöst bland människorna i samhället, men aldrig fattigt.

De fick många gånger istället det civiliserade livet att fungera. Med tiden så bra och blomstrande att de blev föredömliga samhällsmedborgare, och kulturbärrare inom vetenskap, konst och litteratur. De levde ett mycket rikt andligt liv utanför världens syndfulla lockelser och begär. De menade på den tiden, att det ändå var bättre att vara återhållsamma och dämpa det sexuella begäret, med tanke på de faktiska sociala förhållandena som härskade under dessa tider.

Detta blev också något av en barnbegränsning, eller social reglering som var bättre än den utsvävande sexualismen som förekom – helt utan ansvar.

Återhållsamheten motiverades i ljuset av de yttersta svårigheter som folk levde under, vid dessa krigshärjningars tidevarv. Dessa svårigheter har i själva verket varit ett normaltillstånd under alla tider av den mänskliga historien. Eftersom detta liv ändå inte ansågs vara det riktiga livet, det liv som Livsanden hade för avsikt för människorna, så behövde man heller inte sätta barn till världen. Barnen kunde man inte ge det goda liv eller den trygghet som de själva hoppades på.

Religionerna manade också människorna att inte fästa sig vid denna onda värld, eftersom den ändå skulle försvinna.

Med tanke på reproduceringen, för människans fortbestånd och överlevnad som art, ansåg de att det i så fall var bättre om människorna under dessa felaktiga förhållanden gjorde sitt yttersta för att istället uppgå i det andliga, genom riktigt leverne i livets alla aspekter. De kunde räkna med uppståndelsen genom andligt tankemedvetande, som Jesus beskrev det hela.

ORDET ÄR AV LIVSANDEN. Men, människan är skapad till *vår* avbild, enligt vad Livsanden säger i Första Moseboken. Med *vår* avbild syftar Livsanden på någon mer än sig själv. Det syftas på den förstfödde, det vill säga den mänskliga prototypen.

Jesus gav sin personliga avbild till att efterliknas för människorna, att efterliknas på alla sätt och vis? Ja, detta är den meningsfulla sysselsättningen vi människor erbjuds – vandrigen under tillblivelsen, om vi vill följa Jesusintentionen.

Bli till medan du passerar, säger Jesus i Tomasevangeliet. Det var så Jesus menade. Denna värld som hela tiden försvinner, enligt Jesus, vilket också bekräftas av den moderna kvantfysiken. Världen tickar bort i entropisk upplösning; samtidigt som livets partiklar växelverkar med den möjliga uppståndelsens ”nya himlar”.

Livsanden anses vara neutral och opartisk i mänskliga angelägenheter, utom i den moraletiska frågan, där Livsanden ensidigt tar parti för kärleken, som är ett tvingande måste för alla människor. Och i kunskapsupptäckandet verkar det som att ingen mänsklig vetenskapsuppfattning ensamt får vara sakförare. Här tycks dialektikens lag råda, och demokratin tycks trots allt vara inbyggd i mänskligt tänkande. Den *filosofiska materialism* får lika mycket rätt som den *idealistiska* uppfattningen.

Paul Lindberg